

מה שלא נעשו בשום תפלה אחרת וזאתה וגם כי על הדרך הזה הוא ענין מלות הק"ש שנגזרו לקרותה בבקר ובערב בכל יום תמיד לפי שבכל ק"ש נעשה דבר מיוחד למעלה מה שלא נעשה כן בק"ש אחרת וזאתה משולש. האמנם כל זה הוא צבא' הפרטי' אמנם בדרך הכלל יתבאר לעיל בפנינו ע"ה. וגם נתבאר לעיל איך כל הק"ש וכל התפלה של שחרית בימי החול יש להם כוונה אחד בדרך כלל וכן כל התפלות דמנחה דחול כוונה אחד להם וכן כל הק"ש והתפלה של ערבית דחול כוונה אחד להם וכענין ששבתות ובר"ח וי"ט והבן זה מאד ובדרוש התפלה' למה אתו מניחין התפילין ביום ולא בלילה כו'. נתבאר שם הדרוש הזה :

ג

דע כי בכל התפלותינו אתו מעלים העולמות העליונים ומקשרים אותם זה בזה כנו' בפ' בראשית בענין ההיכלות וז"ל בפ' פקודי אבל לר"ך שחדע"י אין אתו יכולים להעלו' עולמו' ב"מ עד הא"י לכלול אותם שם אלא מבחי' הנפשות והרוחין והנשמות אשר בג' עולמות אלו ואלו הם העוליים עם השכינה למעלה שהיא המלכות העליונה וכמ"ס בתפ"ר ר"ה כי הנשמות הם יותר פנימי' מן המלאכים ולכן המלאכים אינם עולים רק בשבת לבד וז"ל הן אראלם נשקו חוזה ר"ל נשקו לסיבת ששם מולה ולא מהפניה לכן אין יכולים לעלות עם המלכות **הב** בחי' העולמות בעולם אינם יכולים לעלות עד ביאת המשיח ככ"א כי אז יתעלו ויעלו העולמו' עמם אבל עתה לא יש עליהם והתכללות העולמות למעלה אלא בבחי' הנשמות בלבד עם המלכות וכמ"ס לקמן שאין שום חילוני' עולה רק נשאר במקומו וחזר להיות פנימי' והיכו' שיש בג' תפלות שחרית מנחה ערבית דע כי בחול עולה רחל (ז) הנקבה ביהודי ויעקב (ה) יורד בגלות ושם מזדווגים ביחד וזו העפלה למעלה ואח"ך בחזרת התפלה בקו"ר או מאירים חסד וגבו' בזו"ן השומרים נגלה יהודי כנו' וכמ"ס במקומו בחזרת התפלה בש"ל ואז אתו מחבריה' את שניהם ע"י היסוד ז"ס ענית אמן שאנו עונים בברכות חזרת התפלה וענין זה הוא בכל ג' התפילו' אבל יש חילוק ביניהם והוא כי בתפלת שחרית עולין עד פנימיות נגה יהודי דו"ל ובמנחה עולים באמצעותם בלבד ובערבית עולים בחילוניות' וכמו שדועתוך בבאור שמות הספירות איך יש בכל ספירה וספירה שלשה כל' פנימי ואמצעי וחיצוני וע"ש וגם בג' כוונות בברכת אבות (י) ומשם הבין הענין היטב עם היות ששם מדבר בג' בחי' אור"ל חיצוני ואמצעי ופנימי וכאן מודבר בז"א אבל הדברים דומין ז"ל וגמלא כי בתפלת ערבית הם עומדים חילוניות בחילוני' והוא סוד אחר באחר מבואר (ש) ולקמן בענין השינויים שיש בין תפלת החול והשבת נתבאר ענין זה היטב כי כאן ל"ע ואינו מבואר. ובענין החילוק שיש בין (ח) ג"פ שאנו קורין ק"ש בכל יום שם נתבאר ג"כ השינויים אחרים שיש בין ג' תפלות וע"ש. עוד יש שינוי אחר בענין הזווגים כולם דשבת וחול ונתבאר בוסדר תפלת ערבית וע"ש היטב. עוד יש שינוי אחר' בין שחרית' ומנחה וערבית' וחזרת לילה וכבר ביארנו למעלה. עוד יש שינוי אחר בשלש התפלות' הנז' והוא זה כי בתפלת שחרית בעת העמידה בלבד שאתה מתפלל תפיל' י"ח בלחם אתה לר"ך לחבק שתי ידך' ולגהי' יד ימינך על יד שמאלך פני קף ימין ע"ג אחורי קף שמאלית. וכעס הדבר הוא לפי שבתפלת י"ח אז הוא כניסת המוחין בז"א כעודע ואז הם יורדים ומתפשטים בכל גופו ואז לר"ך לכלול ולחבק ימינא בשמאלא ושמאלא בימינא' ולתחוק יד השמאל עם יד הימין וכן בתפלת המנחה בעת העמידה בלבד תאסור ותחבק שתי ידך ועני' כנו' כי כבר הודעתוך כי עיקר תפלת המנחה הוא העמידה בלבד וכל אותם המזמורים שאומרים קודם תפלת המנחה אינו אלא מנהג בעלמא אבל בתפלת ערבית תאסור ותחבק ידך מתחילה ועד סוף פירוש משעה שתחיל ברכת אשר דברו מעריב ערבים עד שחללים כל העמידה והטעם הוא לפי שהרשימו לך החסדים המתפשטים בגופא דו"א כבר נגאר שם מן היום ולכן לר"ך שבכל תפיל' ערבית' תחבק ידך כנו' גם לר"ך שתורה בענין נתינת העינים בכל ג' התפלות ממש ע"ד החילוק הנז' בענין חיבוק ב' הידים והענין הוא

וכבר ידעת כי ליון היא בחי' הנקי' הפנימיות דרחל שהיא יסוד שבה ולכן שם הוא ענין תרחם הנז' שהם ג' ליוני ר"י שבהיה שהם סוד מ"ן שבה אמנם ירושלם היא בחי' מלכות שאינם בחי' פנימיות רק חומה חילונית כמבואר אצלנו בסדר ליל הו"ר בענין חומה ותמוה כי הכל במלכות ולא ביוסוד וזהו הכנה חומות ירושל' כי ירושלם איננה רק חומות. גם בפסוק לב נשבר וגדלה כי שבמזמור ברא אליו ליה. כו'. נתן לי מו"ל יחוד א' גדול שאבין בו קודם השכיבה כעודע אצלנו ענין מנהג היחודים האלה מה עניינם בשער רוס"ק ואינו יודע אלא קלחו ועלה בדעתו להעתיקו פה כי נלפ"ד טיבו לכיון בו עתה ג"כ וסוף זה מלת לב הוא לב"ב אלהים דמ"ב ר"ח לב"ב נשבר ונדעה הם בגי' אלהים ר"ח אלהים לא תבזה הם ת"ל וה"ם ה' שמות אלהים שהם בגי' ת"ל ששם נמשכים בחי' תתלים וקולא דשערי דו"א ויולאים מן הה"ג שבו שהם ה' שמות אלהים ולכן נרמזו ונכתבו בפירוש שם אלהים ג"כ בענין זה באומרו אלהים ותחתיקם בס"ת של הפסוק הזה. כי"ד שם אלהים פשוט הנרמז בר"ת לב נשבר ונדעה תחתיה בס"ת שבהם שם אותיות בר"ה שהוא גי' אור וה"ם חלף למד אלהיה כמבואר אצלנו עם הכולל וה' אלהים הרמזים בר"ת לא תבזה והם ת"ל תחתיקם בס"ת שהם ג' אותיות אלהים לא תבזה והם מאה שהם בגי' מ"ו והם מלוי דהויה דע"ב דיודין העולה גי' מ"ו כעודע. גם הכוין כי ר"ת של ו"בחי אלהים ר"ח נשברה הוא בגימ' ריח"ו וה"ם ג' שמות אלהים שבגרון כמבואר אצלנו בסוד יתיר נרמז וזהו זכחי אלהים ותכוין להתיקם ע"י ס"ת אלו עמ"ה שהם גי' הויה דמלוי ס"ג והם זכחי אלהים רוח נשברה ימח"ה והם בגי' ס"ג ע"כ (ה) לעמוד בחי' לר"ך כמה תגאים הא' הוא להחזיר בני אדם בתשובה. ה' הוא ליתן לר"ך באופן שלא ידע הוא למי נתנה והמקבל ג"כ לא ידע ממי קבל. והג' הוא לקרות הפסוקים בכל יום באהבה וביראה ובתפילין ותכוין להמשיך ולעורר היראה מן אור' והאבהה מאות ה' והקורה שהם הפסוקים מאות ו' והתפילין שהם מאות מאות ה' אחרונה. ה' הוא להניח תפילין ככונה זו כי ד' פרשיות תש"ר הם כנגד ד' אותיות הויה וז"ל אזכרות שבהם כנגד שם אלהיה וד' בתים שלהם כנגד ד' אותיות אהיה. ויטין שבד' אותיות הויה יש ד' שמות עסמ"ב ואלו כולם הם מן ג' אותיות יה"ו בלבד בד' מלויים הנז' וזלתי יה"א אחרונה וד' פ' תש"ר הם כנגד ד' אותיות הויה ובהם ד' שמות יה"ו פשוטים בלתי מלוי וכ"א אזכרות שבהם כנגד שם אלהיה והבית שלהם כנגד שם אדני כמבואר אצלנו בשער התפילות והמקיים בכל יום תגאים הנז' וזכה שיזכרוהו להשוער לעמוד בחי' (ג) :

מבאן מתחיל סדר שבת

ג ענין הק"ש והתפילה שמתפללין בכל יום תמיד ג"פ ערב ובקר ולהרים בחול ובשבת ויו"ט. דע לך כי יש הפרש ושינוי גדול בין התפילות של חול אל תפלת השבת ור"ח ואל תפילת היו"ט ואל חול המועד. ולא עוד אלא אפי' ב"מ עומם אין תפילת חג הפסח דומה לתפלת החג השבועות או לתפילת החג הסוכות ויכולא בזה ולא עוד אלא כי גם בכל יום ויום בעלמא אינו דומה תפילת השחר לתפילת המוסף או לתפלת מנחה או לתפלת ערבית ולא עוד אלא שבימי החול עומם יש שני גדול בין תפלת יום זה לתפלת יום שלאחריו ולא רח"ו זה כראי זה ואין לך שום תפלה מיום שנברא העולם ע"ס העולם שהדמה לחברת' כלל ועיקר. והענין בקולור הוא לפי שתכלית מלות התפלה היא לברר הבידורין של השבע' מלבי אדום שמתו ובכל יום ויום ובכל תפלה מתבררים ברורי נלוות חדשות שלא נתבררו מעולם עד העת היא ובכל תפלה ותפלה מתבררים נילוות שעדיין לא עלו בשום זמן. והנה כפי ערך הנלוות המתבררות ועולות ממתה למעלה בכל תפלה ותפלה כן כפי ערך ההוא הוא ערך הזווג העליון ולקחתם המוחין והמשתקם וז"ס טעם החיוב הגדול המוטל עלינו להתפלל בכל יום ובכל עשה לפי שבכל תפלה ותפלה נעשין בחי' מתודשות

דגרות וביאורים (ח) ח"ס תלמי כשער רוח הקודש הוזהר אחד טובה למי בקם נחיות לילה ורחימי להתיקם סה וז"ל לעמוד כו' : ז) ע"כ תלמי כתוב : ג) ח"ס הסכמתי בדעתי להעתיק חס"ו כמה הקדמות שיש בענין הפרש של ה' תפלות חול ואת"כ הפרש טוב בין השבתות ויו"ט ואח"כ נתחיל כעוה"ם תלמי מולאי שבת וליך עד כונת יום שבת כו' וזה הכלי ענין הק"ש כו'. פס"ה פל"ו משע"ה שאתה מתפלל תפיל' י"ח בלחם דרוס א' : ה) ג"כ ח"ס לטון זה ל"ע כי אלו הם מלות הויליים והרי הויוג בישקב ורחל ומה ר"ל יורד וז"ל [ענין מק"ת פרשה מרחמה דק"ל ל"ה סליק ונמת שפי' שרית נקרא סליק שכל אורוניה מזור חזר וז"ל נקרא נחית שאורוניה דרך אור ישר ולפיכך כתב גם כאן רחל עולה ויעקב יורד לפי שיעקב נלבי רחל נקרא אור ישר. ובמ"א שכתב נבי שטתן עולין הוא לגבי ז"א] ואח"כ ת"כ בספר הרב המושל מפורס"ב ז"ל וז"ל זה הח"ת היורד ר"ל פרנף שיעקב שיעוד מיוחד לאנח כנח דו"א כנלע"ד ישראל בנימין : ו) נראה שר"ל כדרוס כ' וז' דשמ"ה. אכ"ה : ז) לעיל דרוס א' תפלת ערבית : ח) ד"פ. כ"י :

ובהגיע שעת המנחה חזרו ה"ק דמוחין בלבד וגמלא כי מה שנטעם ביחוד ק"ש דשחרית ומה שנטעם בתפלת המנחה הכל שוין ולכן אין עשה יחוד ק"ש מעבד כי כבר נעשה ע"י עמוד דמנחה אבל בערבית כיון שבחמילין עשינו יחוד ק"ש דערבית והנה אז ע"י הק"ש נכנסו ה"ק דמוחין דאימא וכו' ואשר אנו מתפללין תפלת ערבית נחוס' בחי' האחרת והוא שנכנסין בו ו"ק דמוחין דאבא וגמלא עשה כי בחי' רחל אינה יולדת (ג) לפי שרחל יולדת מסוים דמוחין דאימא אשר תחת המזוזה והנה לא נכנסו רק ו"ק שלהם ונשארו למעלה ולא נתפשטו למטה ולכן אינם יולדות רק לאלה למעלה מן המזוזה אבל בחי' יעקב יכולה לעשות וללדת למעלה מן המזוזה לפי שהמקום הוא פטוי כטודע כי מזד פניו דו"א מן המזוזה ולמעלה אין עומד שם שום דבר אבל בחי' רחל אינה יכולה ללדת למעלה מן המזוזה דרך אחר דו"א לפי ששם עומדת לאלה וגמלא וזו זה דערבי' שהם יעקב ולא ושיינס למעלה מן המזוזה :

ובהצות הלילה או הוא הווג ד' באופן אחר והוא וזו יעקב ולא בפני ה"א וזה שוים בקומתם בכל אורך קומת ו"א וטעם הדבר הוא לפי שבחמילין הלילה בק"ש דערבי' נקח' לאלה אותם האורות של מוחין דו"ק דמלך אימא כנו' ואחר תפלת ערבית נסתלקו המוחין דו"א ותורה לאלה למקומה אב"א ומלא עד עתה בחנות הלילה היו א"א מתקנים וכו' אותה בהיות אב"א כמבואר אללנו בסוד סביבת הלילה וע"ש ואז בחנות ראשונ' של הלילה היו נכנסים ומתפשטים בתוכה הגה"י דו"א ולכן כבוא עת חלות לילה שחזרת פ"ב פ"ט יעקב להזדווג עמו כנו' יש בה כח להפשט ולהגדיל בכל קומת ו"א כולו. גם ענין יעקב הוא באופן' כי הנה בחנות הא' של הליל' כשנכנסו נה"י דו"א תוך לאלה להגדילה כנו' הגה אז היא יולדת בחי' יעקב מחוך לאלה ע"ד מ"ש בענין פורים וע"ש ולכן אותם האורות שקבל יעקב אז קודם חלות הלילה נטרפו ע"ש אלו האורות היוצאים עתה מתוך ו"א עלמו אחר שנכנסו בו נה"י דאימא כמו שיתבאר במקומו בענין סוד סביבת הליל' וע"י הטרפות כל אלו האורות נגדל יעקב בכל אורך קומת ו"א כולו ומזדווג ע"ש לאלה אחר חלות ליל' פ"ב מזד' פניו דו"א שוים כשישור קומתו כנו'

דרוש א' כולל (ד) בכל עליות אשר בתפלת החול והשבת דע כי בימי החול בתפלת שחרית או וזו של יעקב עם רחל פ"ב פ"ט רק שיעקב יודד בגזא דו"א ורחל עולה מן הכריא' ועומדת בסוד דו"א אבל ישראל עם לאלה עם אב"א ובמנח' או מזדווג ישראל עם לאלה בלבד פ"ב אבל רחל היא עמו אב"א אמנם היא גודלת שם כנגד כל אחרי ו"א וגמלא שהיא עומדת אב"א יש יעקב וישראל כנו' בדרוש שקדם. וטודע כי רישא דכורא הו' דינין תקיפין ואינין נייחין בסופה כנו' ב' תלו ובספרא דלנישוחא ויש ב' ארתי כי הטעם הוא לפי שהסודים שבז"א בהיותם בראשם אורות המוחים הו' נה"י דאימ' ועוד סיבה אחרת כי הנה"י ע"מ של אימא הם דינין תקיפין לפי שהנה"י הם דינין להיותם לבר מנופא ובפרט בהיותם מזד' אימא דדינין משערין מינה אבל בסימום שם מהגלים הסודים בגילוי ולכן נמלא כי לאלה היוצאת למעלה היא דינין אבל רחל היוצאת מן המזוזה ולמטה הוא רחמים גם זה עלמו הוא מ"ש בס"ה פ' וילא דלאה יוקרי' עלמא דאתסביל לפי ששומרת במקום אורות המכות' אבל רחל נקרא עלמא דאתגליא כי היא במקום אורות המגולים וגם ו"ס קבורת רחל בדרך באתגליא במקום פרשת דרכים. והשנין הוא כי שם במקום המזוזה נקרא פרשת דרכים כי שם הוא מקום נפרש ומחלק בין בחי' ישראל ובין בחי' יעקב שהוא מן המזוזה ולמטה. גם בזה תבין מ"ש בס"ה פ' וילא כי לאלה נקרא' עלמא עילאה בינה לפי שלא יזקת דרך הפסק מחיות נה"י של אימ' עלאה שבתוך ו"א ובכל זה נבאר מ"ש למעלה כי לאלה היא דינין ולכן במנחה אשפרו דינין לפי שהוא בחי' וזוגא של לאלה אמנם לפי שרחל נגדל' בסוד האחר ולוקחת גם מקום לאלה כנו' לכן שדיין הוא נקרא בחי' יום והדינים הם אז מתקנים. ואינם חוקים כמו בערבית' כמו שיתבאר והנה בתפלת ערבית או חזרת רחל להקשיין ע"מא ולחיות אב"א עם יעקב בלבד למטה מן המזוזה ולכן אז הוא שליטת דינין גמורים ואז הוא לילה ומשך ממש וענין החשך והדינין התקיפין האלו נמשך עד חמת לילה :

הוא כי תפלות ותכנון עיניך בשחרית ובמנחה בעת העמידה בלבד ובתפלת ערבית ההפך עיניך בכל התפלה בין בכרכו' ק"ש ובין בתפלת העמידה. וסוד ענינה העינים נרמו במ"ש בספרא משפטים ד"ה ע"ב ו"ל ומהו עולומתא שפירחא דלית לה עיינין בו וביחוד המאמר הזה הוא מדבר בענין רחל יעקב' דו"א כי היא נק' עולומתא שפירחא כמ"ה ורחל היתה יפ"ת ויפת מרא' אבל לית לה עיינין לפי ששישור קומתה הוא מן המזוזה ולמטה דו"א ואין כנגדה בחי' העינים דו"א כדי להמשך מהם אליה בחי' עיני' ג"כ אבל לאלה יש לה עינים בסוד ועיני לאלה רבות לפי שמקום לאלה הוא למעלה במקום רישא דו"א אשר שם יש בחי' העינים דו"א ומשם הולכת הארתה ומשכת בלאה אשר היא כנגדה ובורא ויוצר בה בחי' עינים משא"כ ברחל התחזקה (ה) ולכן הכתוב יתם העינים בלאה ולא ברחל כמ"ש ועיני לאלה רבות אמנם ברחל הזכיר היופי' כמ"ש ורחל היתה יפ"ת ויפ"מ ולא בלאה והטעם הוא לפי שלא היא למעלה במקום כיסוי האורות אבל רחל היא למטה מן המזוזה אשר שם הוא גילוי אורות הסודים בחוך ו"א כטודע כי שם נהתיים יסוד דאימא המלביש ומכסה את הסודים ואז האורות ההם המגולים מאירים בה ומיפ"ת אותה. והרי נבאר טעם סנירת העינים. אמנם טעם הטרפות סנירתם בתפ"י ערב' מחמיל' וע"ס הוא לפי שעתה הוא סוד זמן לילה שהוא זמן החשך ואמנם ביום היו נמשכים לרחל עינים מלמעלה אבל בערב' שהוא זמן לילה נחשכים עיני רחל וזוה תבין כמה מאמרי הזוהר שאומרי' ענין הלילה איך החשך יכבה ארץ כלילה ותבין מה הוא ענין החשך הזה וגם למה הוא כלילה ולא ביום : שינוי אחר שיש בין שחרית ובין מנחה וערבית וזוה דחלות לילה. הגה הווג דתפלת שחרית הוא מן יעקב ורחל מן המזוזה דו"א ולמטה והטעם הוא מוכן במ"ש אללנו בענין אילות יעקב ורחל שהם למטה מן המזוזה דו"א כי הטעם הוא לפי שהיסוד דאימ' מתפשט עד המזוזה ולכן האורות אשר למעלה מן המזוזה בין אותם דאבא בין אותם דאימ' הם האורות ממונים וסודיים אבל למטה מן המזוזה ששלים ונפסק היסוד דאימא נתגלו האורות דאבא ולכן יעקב יכול להטעם' שם כנגדן מבחון כי הוא נעשה מאורות דאבא ורחל גם היא נית' שם כנגד האורות דאי' המגולים כי היא נעשית מהם והנה כאשר אימא עלאה נתפשטו כל הנה"י שבה תוך ו"א ונעשו לו מוחין גמורים שהוא בשחרית. הנה יש בענין הזה ב' בחי' הא' היא בתפלת' לשם כי אז אימא עלאה היא רובלת על הבנים וז"ו והיסוד שלה הוא מושפל למטה עד כנגד המזוזה דת"ת דו"א כמבואר במקומו. ולכן אין אורות מגולים נמלאים ממנה אלא ג' אחרוני' לבד שהם נה"י ולכן גם יעקב ורחל הם עומדים בחוך כנגד נה"י דו"א בלבד. סבחי הכ' היא בתפלת המזוזה דש"ן בקור' כי אז אימא עלאה נזקפת למעלה ואינה רובלת ואז היסוד שלה היא כדרכו בין אלמע הרין רישי פדקין עלאין דנ"ה שלה אשר מתלבש' כח"כ דו"א ואז היסוד שלה מתלבש בחמות שבו וגמלא כי גם האורות שבחג"ת דו"א הם מגולים ולכן גם יעקב ורחל הם יכולי' לעלות מבחון כנגד חג"ת דו"א כנ"ל במקומו אבל במנחה אין ב"א מוחין גמורי' כמו בשחרית לפי שאין נכנסין ומתפשטים בו ג"ד דמוחין רק ו"ק דמוחין דאימא דגדלוה (ג) וגם סו"ק דמוחין דאבא דגדלוה אינם נכנסין כלל. ולכן אין במנחה בחי' יעקב נמלאת כי אינם נעשה אלא מן המוחין דמלך אבא אמנם בחי' לאלה לבד יולדת ממש מן המזוזה של ז"א ולמטה מן הארת המוחין דו"ק דמלך אימא כי בחמ"י בשחרית שנכנסו כל המוחין גמורים דאימא לכן יתנה ג"כ רחל למטה מן המזוזה מלבד לאלה שיצאה למעלה מן המזוזה ולכן היו שם ב' זוגים א' ב"ג מידות של רחמים דועבור והוא דישאל ולאלה. וב' הוא וזו יעקב ורחל למטה מן המזוזה כנפיל' אפים אבל עתה שאין שם רק מוחין דו"ק נמלאו מהם עומדים למעלה בחי' העליון של קומת ו"א א"כ אין שם מקום אלו של יעקב ורחל למטה מן המזוזה ולכן אין במנחה רק וזוג א' של ז"א עלמו ע"ש לאלה מן המזוזה ולמעלה. אמנם בחי' רחל נשארת בסוד אב"א מן המזוזה ולמטה וכיון שלא חזרה פ"ב עם ז"א בזוג המנחה אז רחל רואה המקום פטוי ונגדלת ועולה בכל שישו' קומ' לאלה ג"כ וממלאת שיה בקומתה עם ז"א כולו בסוד אב"א נמלא כי בתפלת המנחה לא נכנסו ב"א רק ו"ק דמוחין דגדלוה דמלך אימ' בלבד כי בשחרית' נכנסו כל המוחין ואח"כ נסתלקו כולם כטודע

ז"ה ע"ה ע"ה
ז"ה ע"ה ע"ה
ז"ה ע"ה ע"ה

דגרות וביאורים: (א) שיון ע"ה שר כ"ה דרוש ב' אות י"ב פנתות מזה ו"ל וזיון שאין לניקא רק ק"ל אחר ויבילה ע"י לכן נקרא דלית עיינין כי זה עין דמנחה אז רחל רואה המקום פטוי ונגדלת ועולה בכל שישו' קומ' לאלה ג"כ וממלאת שיה בקומתה עם ז"א כולו בסוד אב"א נמלא כי בתפלת המנחה לא נכנסו ב"א רק ו"ק דמוחין דגדלוה דמלך אימ' בלבד כי בשחרית' נכנסו כל המוחין ואח"כ נסתלקו כולם כטודע

דנה"י דצינה דז"א, בקדוש ג' מעתיק דא"א דיססות לעתיק לעתיק דא"א
 דנה"י דצינה דז"א, ובקדוש ג' מעתיק דז"א דיססות לעתיק דז"א דנה"י דצינה
 דז"א כך תירץ, וא"ש הי"צ:

קמ"ד ש' כתב הרב צסדור צעמידה צכריעות צאתה להוריד ר' דהויב
 ולהעלות א' דאחיה וצוקיפה צ' צהשם להעלות א' דאחיה
 ונחצרה עם ר' דהויב, וכע"ז בכל צרכה אות אחד מאחיה להעלותה ולחצרה
 עם הויב, השאלה היא איזה אחיה צצריאה ואנחנו מעלים אותה צכריעות
 וצקיפות לעולם אחיה צחלילות, ל"ל:

ת' מה שכתב להוריד ר' דהויב ולהעלות א' דאחיה וכן כולם הוא מדבר על
 צחינת לאה שצצריאה שהיא מלכות דאימא ונקראת אחיה ורחל שצצריאה
 נקראת חרות צכריעה א' מעלים אות א' מאדנות וצכריעה צ' מעלים אות א'
 מאחיה, מרי שד"ה, הי יע"א:

קמ"ה ש' כתב הרב צשה"כ דרוש עלינו לשבח וז"ל שאחר עלינו לשבח
 יורדיה העולמות למקומם הראשון כדי שכל עולם ועולם מהם
 יחלק טרף ומזון לצני ציתו שה"כ ד"י, ואנחנו יודעים מה שעולים העולמות עם
 הצירורים לחלילות אלו צי"ע דחלילות של יום שלשום שירדו לכו"ע הצירורים
 ומזדוגים צנפ"א ועולים למעלה מדרגה אחר מדרגה אם כן איזה צי"ע שירדים
 ונותנים מזון לחלילות שלהם:

ת' מה שאמרנו יורדים העולמות למקומם וכו' לאו דוקא העולמות יורדים אלא
 הארה היירדת לצי"ע נקראים יורדים צי"ע על הארה:

ענין - שבת

(קמ"ו) ש' כתב הרב צשה"כ ענין שבת דף ג"ט ע"ב וז"ל: אצל צחי
 העולמות צעלמם אינם יכולים לעלות עד ציאת המשיח צצ"א כי
 אז יתעלו ויעלי העולמות עצמם וכו', נמלא קודם ציאת המשיח א"א לעלות העולמות
 וכתב הרב צע"ח שער ט' פנימי וחילוני דרוש הי' ד' קכ"ד ע"ב וז"ל, ועד"ז עולים
 מדרגות אחר מדרגות עד שנמלא שעולם העשייה תעלה עד מקום מלכות דחלילות
 ושם תקח עולם העשייה חילוני ופניי המלכות דחלילות וכו', נמלא צמנח שבת
 עולה העשייה צמלכות דחלילות, והילירה צז"א והצריאה צאימא וז"א צא"א נמלא
 העולמות עולים כל שבת, כולד כתב צשה"כ העולמות עצמן אינם עולים עד
 ציאת משיח צצ"א, ל"ל:

ת' כתב הרש"ש צנהר שלום דף ט' ע"ד ד"ה דהענין צקילור נמרץ ידוע כי כל
 העולמות מראש א"ק עד סוף העשיה כלולים מחילוניות ופנימיות וכל אחד
 משייבם נחלק לחילוי ופניי אמנם החילוניות דכללות כל העולמות הם העגולים
 דכל העולמות, והפנימיות הוא היושר דכל העולמות וכל אחד נחלק חר"פ וכו',
 נמלא מה שכתב צשה"כ אצל צחי העולמות עצמן אינם יכולים לעלות עד ציאת
 משיח זה מדבר על חילוי העולמות שהם צחי העגולים אינם יכולים לעלות עד
 ציאת משיח, ומה שכתב צע"ח ש' חר"פ שציוס שבת עולים העולמות ונמלא
 העשייה צמקום נוקי דז"א וילירה צמקום ז"א וכו', זה מדבר על היושר חילוי
 ופנימי שלו עולים צצבת וציוס טוב, וזה התירוץ מרי שד"ה הי"ו:

ש'

ה' יודין הרי חמשים וכו' השמות של אה"ה יה"ו העיקרי הם בני' מ"ב הרי הכל בני' צמים ובהעלותך (ט) מהעבירה בה' חטין אל ד' היות עמ"ב וגו' אה"ה דיודין דהסין ודאלפין כי כולם בני' תרפ"ו וחסוף עליהם שם יה' והרי הכל בני' שבת (י) כי סוד שבת הוא עליות וז"ן ברא"ה ואז הם סוד שם יה"ו וכשתעלה מהעבירה אל חנגב עומך במשפחה כי מימי שבת לריך הגוף שישיב אוחס :

כונה ג' (י) יסוין כי המקוה בעלמא שהוא ככלי הוא אה"ה דהסין שהוא בני' מקו"ה וז"ס כלי ומלבוס אל שמות ההייה שכתובו שהם צמ" המים והם סוד ד' היות עמ"ב ובהם על יודין כמנין מים ולפי עד' היותו שם סוד המים שרשם היא הויה הא' של ע"ב שהיא בחכמה וכמיב כולם בחכמ' עשית. וגם כי עיקר המים הם צמדות החמד שפולם בני' ע"ב ולכן היו המים שצמקוה מ' סאה כנגד הו' יודין של הויה דע"ב **בי היא בעיקרית :**

ג לריך שיטבול ויסוין להסיר ולהפשי' מעליו הרוח שהי' שורה עליו ציני החול וישרה עליו עשה רוח מן הכריאה וזה ע"י אה"ה דהסין שהוא בני' מקו"ה. גם יסוין אל צ' שמות אה"ה יה"ו שסודם בעולם הכריאה אשר מהם יוצאים ז' מרגללן שהם ז' שמות אחרים הנו' בפ' יתרו בס"ה כר"מ וכבר ביארנו למעלה והם עולים בני' חממ"ו ועם קנ"א של המקוה דאהיה דהסין הרי הכל אלף והם סוד אלף עלמין של אורות היוצאים מן הביני' ומאירי' למטה ויסוין לקבל גם הוא הארה מהם. גם ראוי לאדם לטעום כל התבשילין שמבשל בע"ש לכבוד השבת כי הוא דוגמת האדם המכין מעודה למלך ועומם התבשילין אם הם טובים ואם חסרין איזה תכלין כדי שיתקנס או כדי שיבשל תבשילים אחרים. וכז' הוראה שמקבל האורח שבכר פ"י וז"ס עוועמיה חיים וכו' שחקנו כל הנוסף דשבת המתח' סכנת שבת רל"ח קרבנות' כי כי בעל הטעם התבשילין של שבת מע"ס וזה למימי עליונים (י)

ענין קבלת שבת בחפלה המנחה דע"ש דע כי ענין זה הוא דבר גדול להמשיך קדושת שבת מעת הפלת המנחה דע"ש ודע כי מעת הפלת המנחה דע"ש מחת' העולמות לעלות ולהכלל זה בזה רק שיש כמה מיני בח' של כללות העולמו' ובהם מדריגות רבות אבל עתה הענין הוא כי מעתה מחת' העולמות לעלות ולהכלל זכ"י. והנלע"ד בזה הוא כי הנה אל' מורי ז"ל כי בקב"ש בשדה אז נטוין שכבר נכנסו תלת פרקין תחתין דאות ל' דללס דאור"ה ונלע"ד כי עתה נכנסים של אימא ואז בקבלת שבת בשדה נכנסים של אבא כנלע"ד. וזה סדר הכונה הנה קודם שהאמר פ' דלני שפי' הפחה פ' דתפל' מנחה דע"ש הכוין ותחשוב להעלות שמתבשרתך כל חלק הנפש' שהם צמ" העשיה ע"י שם יוד הוהוה הנקרא הויה"ה דב"ן דמלוי הסין ולהעלות עד הויה"ה וז"ס חוס' שבת דנפש כי העשיה נכללת ביו' ונחוסף בה קדושה ואח"כ להעלות הויה"ה עם כל חלקי הרוחין שבה אל עולם הכריאה וזה ע"י הויה"ה דמ"ס דאלפין וזהו חוס' רוח ואח"כ להעלות הכריאה וכל חלקי הנשמות שבה אל עולם האל'י' וזה ע"י הויה"ה דמ"ג וזהו חוס' נשמה ואח"כ הכוין לכבוד עסק בחי' נשמה לנשמה שהוא נפש' דמל' דאל'י' ע"י שם הויה דע"ב דיודין אשר שם. והאמת הוא כי גם באל'י' עומו יש רוח דאל'י' ונשמה דאל'י' ונשמה לנשמה כו' אבל הלא' שבדוריו זה יהיה מי שיוכל **לצות לכפש דאל'י'ן** והרי בכח סוכנה והמחשבה הוה קבלו כל החלקים חוס' קדושה ואח"כ תחמיל העמידה הכוין בכריעה הא' אשר בחי' ברך כעוד להוריד עלך כח הנשמות ההם אשר הם נפש דאל'י' וזה ע"י הויה דע"ב דיודין וצמ" יסויה שהיא הוקיפה הא' וזקוף ותכוין כי ע"י אלו הנשמות אמה מעלה את המל' למע' כבוד מ"ן ותכוין וזקוף את המל' ע"י הויה דע"ב דיודין כנו' ואח"כ בכריעה ב' דמנן אברהם הכוין להוריד עלך בחי' הנשמה מן הכריאה ע"י הויה דמ"ג כנ"ל ואח"כ זקוף ע"ד הנ"ל. ובכריעה ג' דמורדים הכוין להוריד ולהמשיך עלך הרוח מן הויה"ה ע"י הויה דמ"ה כנ"ל ותכוין בשם ההייה הנ"ל צמודים אמתו לך שאתה **הוא ה' אלהינו** כי וזקופה תכוין אל הנ"ל ובכריעה

אחד גדול שאמר לו שקבלה היתה בידו מרבותיו שכל מי שנקבר בע"ש אחר שעה ה' מן היום שאין לו חבוט הקבר לפי שכן שעה ה' מתחיל חוס' קדושה שבה ויש לו דין כאלו נקבר ביום שבת עלמא ואל' כי ז"ס ה' יתירה של יום הששי כי בכל הימים לא נזכר בהם ה' כמו ביום א' ולא אמר האחד וכן יום ב' כי אכל כאן נאמר הו' לרמזו כי בה' שעות מיום ו' חיקף סמך אליו ויכולו השמים והארץ כו' והיקף נחשב כאלו הוא יום שבת ולכן סמך הו' ויכולו כו' ומורי ז"ל הורה לדבריו וכסכים אליהם (ח) מנגי מורי ז"ל (ג) חיקף בסיימו הפלה שחרית דיום ו' הויה הולך לבס"כ או לבית מדרשו אם היה שם ס"ה כשר היה מוילאו וקורא בו הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום והוא היה קורא המקרא מתוך הס"ה והי' לו תלמיד א' שהיה קורא לו התרגום מתוך ספר התרגום והוא אומר אחריו וכן היה עושה בכל פסוק ופסוק עד שמשלים הפר' ולא היה עושה כמו שיש מתייבחים לקרוא כל הפרשה כולה מקרא פ"א ולשנותה מקרא פ"ב אח"כ קורים כולה יחד תרגום פ"ג אבל כל פסוק ופסוק בפ"ע היה קורא שמות ויהי דוחק עלמא לקרותה ביום ו' והיה אומר כי ז"ס והיה ביום הו' והכינו את אשר יביאו, זולת אם אירע לו שום אונס גדול מאד שאז היה קורא הפר' שמות אחר סיום הפלת שחרית דיום שבת קודם סעוד' שחר' כמו שעה רבינו הקדוש לבנו ולא כמו אותם הקורים אות' באמנ' הפלת שחרית שבת :

יא קריאת הפר' היה עובל הטבילה של ע"ש הנו' בס"ה פ' תרומה ד' קל"ו ע"ב דרב המנוח סבא ע"ה היה סליק מנהרא בכל ע"ש כו' והיה אומר מורי ז"ל כי כיון שכבר קרא הפרשה כבר יש בחדם כח לקבל חוס' קדושה השבת ולכן לא הי' עובל קודם שיקרא הפרשה זולתי דרך מקרה ואף גם מקרה זה לא היה עובל רק אחר שהתח' שעה ה' מיום ו' כמו שביארנו לעיל על ה' יתירה דיום הו'. והיה אומר מורי ז"ל כי חוס' שבת היה ניכר ומתגל' במנחם האדם חיקף אחר הטבילה הנו' אבל עיקר הגילוי לא היה רק אחר חמי' היום ודוקא אם עובל כבר והסיר ממנו קליפין דחול ע"י כוונתו כעודע שקליפין דחול הם הם בגדי חול של נפש האדם ואפשר שכל מה שהיה קרוב לליל שבת יתגלה יותר חוס' שבת :

כונת ד' הטבילה של ע"ש הנה אחר שנכנסת תוך מי הים או הגהר או המקוה קודם שתטבול תכוין כי המקוה הוא סוד שם אה"ה דהסין העולה בני' קנ"א כמנין מקוה כי שם מתקבלים כל שמות אה"ה היותר עליונים ממנו כמ"ס ואח"כ תכוין לשמשיך במקוה הזה את הנחל העליון והוא ד' הויה עמ"ב וגו' אה"ה דיודין ודאלפין ודהסין כי כאשר הם פשוטים יש אות יוד א' בכל שם מהם ונמלא שהם ז' יודין בז' השמות האלו. וכבר ידעת כי ז' שמות אלו הם סוד שבעה שמות של שבת בסוד שבעה אריות של אה"ה יה"ו הנו' כר"מ בפ' יתרו ונריך לכוין כי בפשוטים יש בהם שבעה יודין פשוטים אבל תכוין ג"כ במלוייהם ותוסף עליהם שם יה"ה כי הוא סוד השבת והרי הם ז' יודין שהם בני' כ"ל מנח"ל ועם כללות הח' יודין עלמם הרי נח"ל ואח"כ תכוין לכלול כלליו יודין בעלמם ובכללותם כנו' והם ב' כללים ותלפס עם נח"ל ויהיה בני' מ"ס והרי נמשכו המי' לתוך המקוה אח"כ תכוין שכל זה יהיה לכבוד שבת והוא כי הלל' בח' שמות הנ"ל ששם ד' היות וגו' אה"ה ושם יה"ה יש בהם ל' אותיות וזהו ל' של לכבוד וכשתוסף ב' כוללים שהם כללות הו' שמות וכללות שם יה"ה יעלו במספר כבוד ומספר כל ח' השמות הנ"ל עלמין הם בני' שבת (ט) וכשתעלה מן המים תאמר את תשיב משבת רגליך (י)

כונה אחרת דע כי לריך האדם לטבול ב' טבילות זו אחר זו (ז) והא' היא להפשיט בגדי החול של הנפש והב' היא לכבוד שבת לקבל החוס' וצמ" תכוין לשם אה"ה דמלוי יודין (ח) שהוא בני' מקו"ה. וצמ" תכוין לב' שמות אה"ה יה"ו הנו' כר"מ בפ' יתרו ולו' שמות היוצאים מו' אותיותיהם שהם אלו יהוה. יהוה בנקוד' אלקים. מלפך. יה"ה דלני. אל. מלפך. אלהים כי כל אלו השמות הם סוד קדושת השבת ותכוין כי באלו השמות יש

הגרות וביאורים : ה' פשוטה נצרת ל' פשוטה. ה' נצרת כ"י. ה' נצרת ג' יודין ג' וזין וז"ל מאוסת. ח' נצרת ד' ל' נצרת. הרי לך ביאור זרת כל האותיות : פ"ה : ח) כפ"ה וכת"י הנוסח ב' וזין עיין לפיל כחות הקודם : א) ח"ש נראה מדברי הרב ז"ל שאולי נקבר בחות לארץ : ב) כפ"ה כשער הנחנה הלימוד ד"ה מנסים של מורי ז"ל : ג) כפ"ה שם וצמ"ג מאשר השבת : ד) כפ"ה ס"ד מאשר השבת : ה) כפ"ה רל"ב ותנ"ה יה"ה הכל ג' שבת כן הוא כפ"ה : ו) ח"ה הנה לא פי' הרב המספר כ"ל הוא והלע"ג שהמספר כך הוא שדה' היות הם נמליו פס"ב וכללותם הם רל"ב וגו' חיקף הם א' יודין קס"א וז' דהסין קנ"א וז' דאלפין הוא קמ"ג וכללותם הם תנ"ה ושם יה"ה פשוט כולם נחמד הם כמנין שבת כנלע"ד. עיין בלות הקודם : ז) וז"ל כפ"ה ושמתו מן מר"י ארו"ן שמתו ממורי ז"ל שאם הוא בעל קרי לריך שיטביל ג"ש. א' להסיר השומאה. ב' להסיר כנני חול. ג' חופשת כבת : ח) ח"ה ל' נמליו הויה"ן. כן הוא כפ"ה : ט) עיין תר"ח דף ג"ס ע"ב שכתב וז"ל נמלא כי עמ"ב הוא כמ"ס הויה וקס"א קמ"ג קנ"א הוא בחי' הנוק' וכן יעקב והלל' נקרא קניי הם (י) פ"ד ח"ת א' שפסוק סבי סייך לט"א

ובכריעה ד' בטהו' שמך כו' תכון להמשיך עליך הגשם מן העש' ע"י היום דב"ן דההין כנ"ל ואח"כ תוקף כנ"ל. ובאומרו המבדק את עמו ישראל בשלום אמן תכון לחבר יחד כולם בחבור א':

עוד קבלתי כונה זו ממורי ז'ל פסם אחרת ויש בה איוה תוס' הנה קודם שתחמי' אדני שפתי תפתח כו' תכין במחשבתך לעלו' ולכלול הויה דב"ן דההין שבפשיה עם היצירה עם הויה דמ"ה דאלפין אשר עם וכן היצירה בכריאה ע"י הויית מילוי ס"ג וכן הברי' באג' ע"י הויה דע"ב דיודין ותכין ד' הויות אלו בד' אותיות ההויה ובכל עו' מארבע עולמות אלו תכין להעלות חלקי האלוות שבהם ע"י מ"ן של הנשמות כיוד הרי בעש' תכין ששם חלקי הגשמות ותכין לכלול נפשך בהם וביצירה הרוחין ותכין שתכלול רוחך בהם וצבר' הגשמות ותכלול נשמתך בהם ובאג' נשמתך לנשמתך והיא נפש דאג' ותכלול חלקך אשר לך עם עמהם. ואח"כ תחמי' להתפלל תפלת י"ח ובכריעה א' ובזקיפה הויה תכין אל מה שנתבאר בצרכת אבות ותפלת שחרית דחול בענין ד' כריעות וארבע זקיפות ואין רזעי' להאריך בהם כאן אלא אבארם בקיור הנה ארבע כריעות הם הא' אהי' דמילוי יודין והשני הוא במילוי יודין. והג' אהי' במילוי אלפין והרביעי אהי' במילוי הדין והד' זקיפות הם הא' הויה דע"ב והשני הויה דס"ג והג' הויה דמ"ה והרביעי הויה דב"ן ובכריעה א' תכין לקבל מן המאליל שפע עליון אל עולם האצילות כדי שיהיה בו כח להעלות ולכלול עמו את עולם הכריאה או בזקיפה הויה תכין לזקוף ולהעלות את עולם האג' למעלה ע"י הויה דע"ב. והכריעה הב' תכין להוריד ב' מיני גשמה אל עו' הכריאה הא' הוא כדי שיוכל לעלות ולכלול עמו את עולם היצירה השני הוא כדי שיוכל הוא עצמו לעלות ולהכלל בעולם האג' ואז בזקיפה הויה תכין לזקוף ולהעלות את עולם הכרי' ע"י הויה דס"ג כנ"ל וכעד' תכין בכריעה וזקיפה הג' בעולם היג' וכעד' תכין בכריעה וזקיפה הרביעי בעולם העש' אלא שבפשיה אין לזרך רק להוריד שפע אחד בצלד והוא לשמוגל העשיה לפעולות ולהכלל באצילות כי הרי אין עולם אחר למע' ממנו. ובתחתיתך ברכת שים שלום בבא"י המבדק את עמו ישראל בשלום אמן תכין בזו ההויה זו הכונה כי הויה היא באצילות והה"א בכריאה והואו ביג' והוא בעשיה ואז תכין לכלול אותם כולם זה בזה ממשה למעלה פ"ח מן אות ה' אחרונה עד אות יוד ותכין כי אז יורד ג"כ תוס' נשמה לנשמה ותו' הגשמה ותוס' הרוח ותוס' הגשם ונמלא כי תחמי' אנו מעליה אתם לקבל תוספת כי תוד העליה והכללות הוא עצמו תוס' הקדושה. ואח"ך תכין להוריד עליך ואח"כ תכין להעלותם והואר שלא תכין במחשבתך בד' הכריעות וד' הזקיפות להוריד בח"י הנשמות או להעלותם אלא כענין העצמות עלמן כנ"ל. ואח"כ בצרכת ברוך א"י המבדק את עמו ישראל בשלום אמן אז צויה הכונה הוא שתכין בד' אותיותיה בחי' הנשמות כעו' וחסוד זה:

ענין

התפל' מנחה של ע"ש (ה) הנה בתפלה הזו המלכות (ז) עולה למקומ' כמו שהיתה קודם הקטרונ (י) של הירח ולכן יכוין כוונת אלו שנתבאר. הנה נודע כי הויה דע"ב היא החיות של עולם האצילות כבוד כולם בחכמה עשית והויה דס"ג היא החיות של עולם הכריאה כי אז מקנא כבודוהי לפי שהיא נק' קו ירוק המקיף כל העולם וביאורו הוא כמו שא' נכנסת הנה' שלה מוך ז"א כבוד המו' נצחי' אור פנימי בחוך ז"א כך היא נעשית ג"כ בחינת מקיף כי יולא קו א' ממנה ומקיף לכל עולם האצילו' ונעשית משך מדביל בין אג' לברי' וכעד' נעשית הת"ת ביג' ולכן הויה דמ"ה חיות אל היג' וכן מלכו' מקנא באופן ולכן ההויה דב"ן היא חיות אל' העשיה ולכן בד' זקיפות שתתפל' המנחה של ע"ש יכוין אל הד' הויות הגו' כמבואר אלנינו ע"ש ובזקיפה הא' שהוא צויה דע"ב שבתא תכין להאי' משם אל כל עולי האצילו' כדי שיכינו עם מקום לקבל עם את עולם הכריאה כאשר יעלה עם אח"כ למעלה באג' כעודע ועד' תכין בשאר הזקיפות כ"א כפי מקומו. ומלאהי בקונטר' הדס א' כי בזקיפה הא' שהיא הויה דע"ב יכוין להביא הארה מן אג' אל הכריאה ובזקיפה ב' שהיא של ס"ג ימשך מן בריא' ליג' ובזקיפ' ג' שהיא של מ"ה ימשך הארה מן יצירה אל עשית ובזקיפה ד' שהיא של ב"ן לא מלאהי יותר. ובצרכת שים שלום בד' אותיות של עם יכוין לקשר העולמות ממשה למעלה והכוונה להעלו' נפשו

ורוחו ונשמתו למעלה. אחר תפלת המנחה הים מקיים מורי ז'ל מנחת העירוב כמו שיתבאר בע"ה:

ענין העירוב סיה גוהר מורי ז'ל לקיים מנחה זו בכל ע"ש שלא כאותם הטוהגים לפשוטה משנה לשנה וכיוצא בזה והויה מערב בכל ערב שבת שני מיני ערובין עירובי חלות. על לחם אחד ושיתופו מבואות על לחם שני ובסעודת ליל שבת היה אומר המוילא בפת של שיתופו מבואות' ובסעודת שחרית של שבת היה אומר המוילא בפת של עירובי חירות ואמנם בענין סדר העירוב בתחילה היה מברך על הפת ברכת העירוב ואומר בדין ערובא' היא שרי לן כו' ואח"כ היה מוכה הלחם והוא לבני החצר על ידי ארס אחד גדול כי תחמי' לריך שיערב לענמו ואח"כ זוכה לאחרי' והנה ראיתי למורי ז'ל שכשחרית יום שבת היה מולך עמו הטל' והחושם מביאו לבהכ"נ וגם היה מוליכו לבית הטבילה אשר מחוך לעיר לפת ת"ו אותה הנועפת ולא היה מקפיד וחושש לחקור בענין העירוב שנעשה בשיתוף כל מבואות לפת ת"ו או אשר נעשה לבית הטבילה אם היו נעשין כהלכתן או לאו. אח"כ היה מותך וקולך לפורטיו לכבוד שבת מיריו ומרגליו והיה קולך כסדרן ולא היה מושש ולא מקפיד אל אותו הסדר הגו' בספר אבודרהם בענין קולת הפטרנים:

אח"כ היו מביאים לפניו עריבת מים חמין ורוחך בהם תחילה פניו ואח"כ ידיו והיה מנגב אותם במתפחת ואח"כ רוחך רגליו במים חמין הגו' ומנגב אותם. וטעם רחילה זו היא מה שרמזו בס"ה בפ' ויקהל ד' ר"ג ע"א בענין מה שנעשה בכל יום שני כי מתקבצים אותם שבעים כוכבים כו' ואח"כ נעשים כעין מדור' אחד של אש ורוזים להתקרב ולהחאחו לקבל שפע מעולם האג' וכדין לתער חד שלהובא דאשא כו' והענין הוא כי אות המדורה של אש היא סוד אות קל' הדקה הנק' קל' נוה שהיא הקל' היותר קרובה אל הקדושה והקליפה בראותה כי נשפע על יום שבת שבער לקחוהו ו' ימי החול בשבת ימי הנעשה ועתה שהוא ע"ש היא יודעת שחוזר הקדושה להתעלו' כדי להדווג עם למע' ולקבל שפע כדי לחזור ולהשפיע פ"ח שפע בעולמו' התחתון' ואז גם הקליפה היא עולה כדי לשאול ג"כ פירסתה כי כיון שכבר גמרו כל ששת ימי החול לקחת חלקם הנה הגיע זמנה ג"כ לקחת חלקה הקליפה לעילא ואמנם כו' היא סביבה שבכל יומא שתיחא' סלקא הקליפה לעילא ואמנם כו' שלא תעירב שמתה העליונה ויבטל הכללות של העולמות ותוספת קדושתה העליונה לכך נמשך מן הגבורות העליונות כח אחד הנקרא שלהובא דאשא ומוריד את הקליפה הויה אשר היא בחי' הויה כובא דאהטביד כעין חד מדורא דאשא למטה עד תהום:

והנה ששת ימי החול הנה הם סוד ו"ק הנקרא חגי' נה"ו ואמנם ההלכות היא בדוקה עם היסוד ונמלא כי הרגלים שהם נלח והוד הנה הם מתפשטים למטה ממדת המלכו' והקל' מקומה הוא למטה מן נה"ו ובראותה שנשלמו ששת ימי החול וכבר נשלמו בחי' הירכים לינק אז רואה היא לעלות כי בא זמנה לקחת גם היא חלקה. וז"ש ענין קליטת הנפטרנים בע"ש ולרחון אח"כ הרגלים במים חמין להיות על האותיות של הויה שלהובא דאשא נמשלת במים החמין כי היא הנגרשת והדוחה את הקליפה ואת הויה' מן סרגלים העליונים ומורידין אותם בתהום. ואמנם לריך לכוין כי כל זה הוא בעולם הנפשי בחדש דעשיה כי עם התדבקו' ואחיות הקל' ולכן לריך לרחון גם את הפנים והידיים כי כל מקומו' אלו הם מקום אחיות הקל' בקדושה דאדם דעשיה ולכן בתחילה לריך לרחון הפנים העליונים ונדחין משם ואח"כ רוחין הידיים ונדחין משם ג"כ ואח"כ רוחים הרגלים שהם למטה ואז נגמרו להפריד ולהסתלק לגמרי משם:

והנה נח' כי המים חמין הם כבוד שלהובא דאשא הגו' בוסר המגרשת את הקל' ולכן לריך שבשעת רחילתך במים החמין תכין כבוד כוונת שלהבת י"ה ר"ל כי זו השלהבת יולאת משם י"ה כדי לגרר ולהפיל הקל' למטה (ד) ונבאר איך זו השלהבת נמשכת משם י"ה הנה שם י"ה יש בו ג' מיני מלויים: ביודין ובאלפין ובהסין: בזה יוד הי יוד הא יוד הה ושלהבת יחד. הם בגי' אמן כמנין יאהדונה' אחר כך תכה ב' אותיותיו זו בזו בכל שלשה המלויים כוה יוד פעמים ה"ה הם

הגהות וביאורים: לוקחים המספר וז"ל בערך התחנות מהם הם בחי' אחיות ונמלא שריך לכוין ביין ששותה כחול שייך הוא בחי' ועקר ורמל שהם בחי' טמ"ב קט"ז קמ"ג קמ"ד י"ן ולהטיל לתוכו מים ששה הם יודין דעמ"ב מהכ"ר ד"ה א' או לכוין שהמיוסין דיעקב ורמל הם עמ"ב קמ"א קמ"ב קמ"ג קמ"ד כמ"ש הרב ז'ל בקדוה ליל שבת ט"ס: ט' פס"ה ס"ג משער השבת ד"ה סוד הטבילה: י' פס"ה פ"ה משער השבת חלף עם נגדר הדרוש כסדר אחר: ח' מולוח. כשש"ח פ"ה משער השבת מביא הדרוש זה משם מהר"ם נאמרה וסם יותר מנבואר ע"ש: ג' שהוא שניתי אשר בולות כעומוימי מרבים: ע' ענין חו"מ ק"ל ע"כ: ד' ענין חו"מ 79 ע"ה פ"ב. (א"ש גם ענין זה נתבאר בעשר הספיקים בס' יורא):

א דיין ניד יגיד א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 ז' יודי"ן דע"ס גי' ג"ד וימתיקס צב' יודין דאלף ויהיו גי' יגי"ד.
 תהלתך להמשיך השפע מאלי' לצריחה ופי יגיד תהלתך ר"ת תי"ו להמתיק
 כ"ב אותיות א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע
 פ צ ק ר ש ת ופי יגיד תהלתך ס"ת יד"ך כמספר שס בוכו להמשיך
 שס זה מהבינה מיד ימינה להמתיק את ה"ג מנצפך שהס אלצעות יד ימין
 דנוק' וע"י שס בוכ"ו מתמלאת המל' בד"ל אותיות ארת למד פא
 דלת למד תו נון ואו נון יוד ואו דלת שגי' יד"ך.

עוד יכוין להמתיק ה"ג מנלפ"ך בד"ל אותיות ובסס בוכו.
 ארת למד פא. דלת למד תו. נון ואו נון. יוד ואו דלת
 בוכו צ"ן דצ"ן יד שמאל דבינה מנצפך יד שמאל דנוק'.
 וזו הכוונה בקילור

אדני שהיא מל' דאלי' העומדת בהק"ק דצריחה. שפתי שהס נו"ה.
 תפתח ע"י הת"ת. ופי שהיא המל' הנו'. יגיד וימשיך השפע היורד
 מהאלי' לצריחה שהוא תהלתך ויחזור ההיכל ההוא כאלו' עלמו.

מנחת עש"ק

וקודם שיתחיל אדני שפתי תפתח (*) יכוין להעלו' יוד ההוה הה
 ה' פרלופי עשייה ע"י שס צ"ן ולכלול נפשו
 עם גרנח"י דעשיה ולהעלותם עם חלקי האלהות דכרנח"י

דעשייה אל היצירה. אח"כ
 (*) עיין צס' תו"ח דק"ל ע"צ וז"ל ומ"ש שהכוונת של העלויות של קודם
 התחלת העמידה והעלויות של העמידה הם עליות העולמות הכונה היא שקודם
 העמידה אנו מעלים פנימיות דחילו' הנק' בחי' נשמות ודעמידה חילו' דפנימיות.
 הנק' בחי' עולמות ובשים שלום פני' דפני' הנק' נשמות עכ"ל ומה שי"ל כי
 למה העלויות אלו של קודם התחלת העמידה וכן העלויות דשים שלום כולם יחד
 עולים צלתי שום הארה ולא כן העלויות של העמידה הם עולים ע"י הארה אשר
 נמשך להם ממאלי' העליון צ"ה ולפי"ז ניחא דבעלויות של העמידה לריכין אנו להמשיך
 להם הארות מן המאלי' העליון צ"ה אחרי שהס בחינ' חילו' דפני' הנק' בחינ'
 עולמות ועי"כ עולים אשר לא כן העלויות של קודם העמידה וכן העלויות דשים
 שלום שהס בחינ' פנימיו' הנק' בחי' נשמות אין אנו לריכין להמשיך להם הארות
 רק עולין ע"י העסמ"צ דוקא אמנם ז"ל כי למה העלויות אלו של קודם התחלת
 העמידה וכן העלויות דשים שלום כולם יחד עולים ממטה למעלה ולא כן העלויות
 של העמידה הם עולים מעילא לתתא וע"ש נלע"ד י"ל כי העלויות אלו של קודם
 העמידה ודשים שלום אשר עולין ממטה למעלה גם בזאת ניחא יען כי כן הוא
 סדר כל העלויות אבל לא כן העלויות אשר עולין בעמידה לזה אנו לריכין לתת
 קטם שעולין מעילא לתתא והטעם הוא זה כי כיון שהעלויות אלו של העמידה

לפני אדני שפתי תפתח (נשמות)

יכוין להעלות ה' פרזופי **בעשיה** ע"י שם צ"ן, ולכלול נפשו עם נרנח"י דעשיה, ולהעלותם עם חלקי **האלהות** דנרנח"י דעשיה אל **הילירה**.

אח"כ יכוין להעלות ה' פרזופי **הילירה** עם ה' פרזופי **בעשיה** ע"י מ"ה וצ"ן, ולכלול רוחו ונפשו עם **נרנח"י** דילירה ועשיה, ולהעלותם עם חלקי **האלהות** דנרנח"י דילירה ועשיה אל **הצריאה**.

אח"כ יכוין להעלות ה' פרזופי **הצריאה** עם ה' פרזופי **הילירה** עם ה' פרזופי **בעשיה** ע"י ס"ג מ"ה וצ"ן, ולכלול נר"ן שלו עם **נרנח"י** דצ"ע, ולהעלותם עם חלקי **האלהות** דנרנח"י דצ"ע אל **האלילות**.

אח"כ יכוין להעלות ה' פרזופי **האלילות** עם ה' פרזופי **צ"ע** ע"י עסמ"צ, ולכלול **נרנ"ח** שלו עם **נרנח"י** דאצ"ע, ולהעלותם עם חלקי **האלהות** דנרנח"י דאצ"ע אל שורשם העליון שבאצ"ע ונרנח"י דא"ק.

יוד ה' ו' ה' ו' ה'
יוד ה' ו' ה' ו' ה'
יוד ה' ו' ה' ו' ה'
יוד ה' ו' ה' ו' ה'
יוד ה' ו' ה' ו' ה'
יוד ה' ו' ה' ו' ה'

ברכת אבות - כריעה א' (עולמות)

ברוך:

להמשיך לזו"ן דאלילות שפע מהמאזיל ע"י יוד ה' דקס"א, כדי לכלול לזו"ן דצריאה.

אתה:

להמשיך לכחצ"ד דאלילות שפע מהמאזיל ע"י אלה ה' דקס"א, כדי לכלול לכחצ"ד דצריאה.

יהו"ה:

זקיפה א': יכוין לזקוף ולהעלות זו"ן דאלילות ע"י ו' ה' דע"צ הנזכר.

זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דאלילות עם כל האלילות, להלביש את נכ"י דא"ק ע"י יוד ה' דע"צ הנזכר.

גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ע"צ יוד ה' ו' ה' ה' שבוה אצא דאלילות ובוה חיות של האלילות, לעולם האלילות, כדי שיכין שם מקום לצריאה כשעלה לאלילות.

גם יכוין להאיר ע"י שם ע"צ זה מאלילות לצריאה.

ברכת מגן אברהם - כריעה ב' (עולמות)

ברוך:

להמשיך לזו"ן דצריאה צ' מיני שפע ע"י יוד ה' דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דילירה.

אתה:

להמשיך לכחצ"ד דצריאה צ' מיני שפע ע"י אלה ה' דקס"א הנזכר כדי להעלותם, ולכלול כחצ"ד דילירה.

יהו"ה:

זקיפה א': יכוין לזקוף להעלות זו"ן דצריאה ע"י ו' ה' דס"ג הנזכר.

זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דצריאה עם כל הצריאה לאלילות ע"י יוד ה' דס"ג הנזכר.

גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג יוד ה' ו' ה' ה' שבוה אימא דאלילות ובוה חיות של הצריאה, לעולם הצריאה, כדי שיכין שם מקום ליירה כשעלה לצריאה.

גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהצריאה ליירה.

מוֹדִים - כְּרִיעָה ג' (עולמות)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ:

להמשיך לזו"ן דינירה צ' מיני שפע ע"י יו"ד ה"א דקמ"ג כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דעשיב.

שְׂאֵתָה הוּא:

להמשיך לכחצ"ד דינירה צ' מיני שפע ע"י אֵלֶּה ה"א דקמ"ג הנזכר כדי להעלותם, ולכלול כחצ"ד דעשיב.

יְהו"ה:

זקיפה א': יכוין לזקוף ולהעלות זו"ן דינירה ע"י ו"א ה"א דמ"ה הנזכר.

זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דינירה עם כל הינירה לצריאה ע"י יו"ד ה"א דמ"ה הנזכר.
 גם יכוין להמשיך שפע והארה משם מ"ה יו"ד ה"א ו"א ה"א שהוא ז"א דאילנות והוא חיות של הינירה, לעולם הינירה, כדי שיכין שם מקום לעשיב כשיעלה לינירה.
 גם יכוין להאיר ע"י שם מ"ה זה מהינירה לעשיב.

ברכת הטוב שמך - כְּרִיעָה ד' (עולמות)

בְּרוּךְ:

להמשיך לזו"ן דעשיב שפע אחד ע"י יו"ד ה"ה דקנ"א הנזכר כדי שיוכלו לעלות לינירה.

אֵתָה:

להמשיך לכחצ"ד דעשיב שפע אחד ע"י אֵלֶּה ה"ה דקנ"א הנזכר כדי שיוכלו לעלות לינירה.

יְהו"ה:

זקיפה א': יכוין לזקוף ולהעלות זו"ן דעשיב ע"י ו"ו ה"ה דצ"ן הנזכר לינירה.

זקיפה ב': יכוין לזקוף ולהעלות כחצ"ד דעשיב עם כל העשיב לינירה ע"י יו"ד ה"ה דצ"ן הנזכר.
 גם יכוין להמשיך שפע והארה משם צ"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה שהיא מלכות דאילנות והיא חיות של העשיב, לעולם העשיב.

ברכת המברך את עמו ישראל בשלום (נשמות)

בְּרוּךְ אַתָּה יְהו"ה:

בברכת המזרז, צד' אותיות הוי"ה ה"ה, יכוין כי הם צחי' אצ"ע עם ד' שמות דעסמ"צ, ונרנח"י וחלקי האלכות שבהם שעלו קודם העמידה (לפני אדנ"י שפתי). עתה יכוין לכלול אותם זה בזה.

ה עשיב עם שם צ"ן יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה ונרנח"י שבה ונפשו, עם חלקי האלכות שבהם בכל חלקי הינירה

ו וינירה עם שם מ"ה יו"ד ה"א ו"א ה"א ונרנח"י שבה ורוחו, עם חלקי האלכות שבהם בהיותה כלולה מכל חלקי העשייה, בכל חלקי הצריאה.

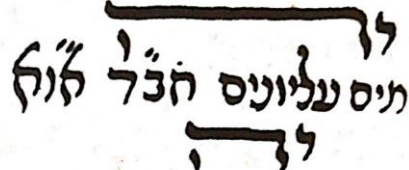

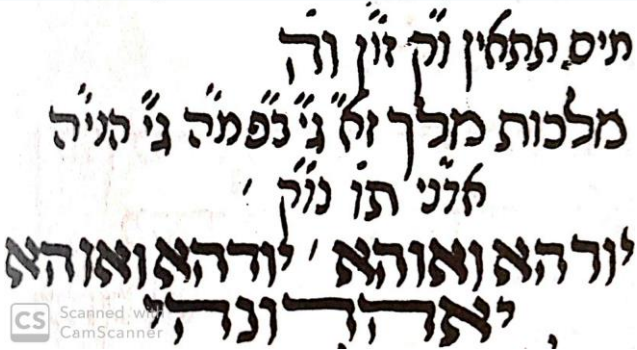
ה וצריאה עם שם ס"ג יו"ד ה"י ו"א ה"י ונרנח"י שבה ונשמתו, עם חלקי האלכות שבהם בהיותה כלולה מכל חלקי העשייה והינירה, בכל חלקי העשייה דאילנות.

י אילנות (דצ"ע) ואצ"ע דאילנות, עם שם ע"צ יו"ד ה"י ו"י ה"י ונרנח"י שבהם, וחיב שבו עם חלקי האלכות שבהם בהיותם כלולים מצ"ע, בכל אצ"ע ונרנח"י דא"ק.

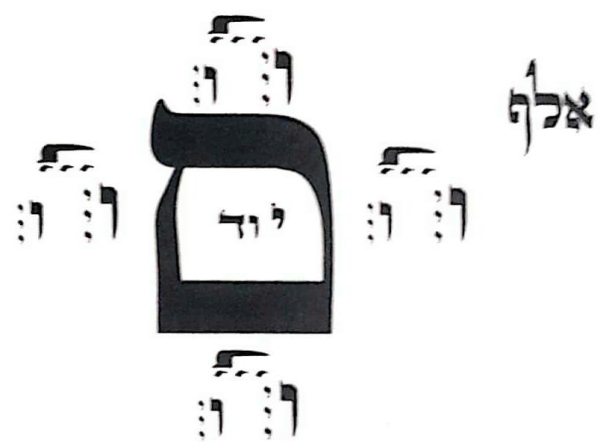
וע"י העלייה והכללות הנזכר, יכוין להמשיך תוספת נרנח"י מהמאילל לא"ק ואצ"ע דא"ק ודאילנות ודצ"ע.

אח"כ יכוין להוריד עליו כח ותוספת נרנח"י הנזכר ע"י עסמ"צ. יו"ד ה"י ו"י ה"י
 אח"כ יכוין להעלות כל הנרנח"י הנזכר למ"ן למלכות דאצ"ע. יו"ד ה"י ו"א ה"י
 דאילנות ולזקפם ולהעלותם ע"י עסמ"צ. יו"ד ה"א ו"א ה"א
 יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה

א. מים תחתונים ועליונים: יכוון להעלות ולחבר מים תתאין למים עליונים

2	
3	
1	

ב. תיקון המקוה

- רְאָה דְּמִקְוָה
- מקוה צני' אהי"ם צמילי' הסיין אכלף הזה יוד' הזה שניסוד דאימא סכולל נהי"ס דאימא.
 - ארבע הסיין דקנ"א הס ארבע רוסום המקוה.
 - כל ה' נמלקם לשלשה וזין (סד קו המדה) צני' ח"י, וד' פעמים ח"י עולה ע"צ יוד' ה' יוד' ה' סד חסד כי שס ע"צ הוא צאנא.

קודם שיכנס למקוה יאמר:
וְלִמְקוֹהַ הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
ר"ת יהודה אלהים עם ט' אותיותיהן:

אח"כ יאמר:
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיְבֹשָׁה אֶרֶץ
ויקר"א [עם הכולל] גי' אלק לבמד' ה' יוד' במם
עם י"ג אותיות וה' אותיות שרשו
וכן הוא מספר יבשה
אֶרֶץ גִּי' אֶלֶף לַמֶּדֶה הָא' יוֹד' בַּמֶּם
וְאֱלֹהִים הַכְּמוֹז צִפִּירוֹשׁ

הרי ד' אלהים שעם הכולל גי' במשה שכתוב בו כי מן המים משיתהו:

טבילה א': יכוון להעביר מעליו כל מין זוהמת הנחש וכל מין טומאה ושליטת
ואחיזת 400 שורשי הקלי' בכח קדושת מ' נקודות הנ"ל שביסוד דאימא דכל אחת
כלולה מעשר.

טבילה ב': יכוון לקבל טהרה וקדושה מן המים הנ"ל הנמשכים מאבא הנקרא
קדש ואז האדם קדוש יהיה.

טבילת ערב שבת

כוונת "לכבוד" שבת:
עמה י' לטוין שהכל יהיה לכבוד שבת באופן זה:
יטוין שה' שמוט היג'ל כשהס פשוטים כג'ל, עס שס יה' ש' בהס ל' אותיות:
א ב ג ד ה ו ז ח ט י יב יג יד טו טז יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
הרי ל' של לכבוד,

יכנס למקוה, ואם צורך לטבול, יטבול טבילה א' לשם טהרה,
וכדאי שאע"פ שא"צ יטבול לשם טהרה, ואח"כ יכוין:

כוונת המקוה:

מקוה ג'י אלקף הדה יוד הדה.

ועס ב' כללות, כללות א' של ה' שמוט, וכללות ב' שס יה' הרי עוד ב' יחד ג'י ל-ב כמטין כבוד, הרי יחד לכבוד.
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
יה כללות ב'
ג'י יכבוד הרי "לכבוד".

כוונת נחל:

יכוין להמשיך למקוה את הנחל העליון שהס עסמ"ב קס"א קמ"ג קמ"א,

יכוין שה' שמוט היג'ל כשהס מלאים עס יה' ג'י שבת.
יוד הדי ויו הדי אלקף הדי יוד הדי
יוד הדי ואו הדי אלקף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלקף הדי יוד הדי
יוד הדי וו הדי, ועס יד
ג'י "שבת".

יוד הדי ויו הדי אלקף הדי יוד הדי
יוד הדי ואו הדי אלקף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלקף הדי יוד הדי
יוד הדי וו הדי, ועס יד

הרי לסיכום כוונת "נחל" "מים" "ל" "לכבוד" "שבת".

והס כנגד ו' שצעה אותיות אהיה"ה יד"ו

ו' השמות דמרגליו היוצאים מהס שהס:

יהוה. יהוה. מעפן. יה ארזי. אל. אלהים. מעפן.

כוונת הטבילות:
יטבול טבילה א, יכוין להפשיט את לבוסי החול של הנפש, ולהגיש על ענמו רוח מהבריאה,
בצמ שס אהיה דהתין אלקף הדה יוד הדה. ג'י מקוה.

יטבול טבילה ב, יכוין, לקבל חוספת שבת ע"י שמוט אהיה יהו ו' שמוט דמרגליו
היוצאים מהס
אהיה יהו

ומטוין כי עסמ"ב קס"א קמ"ג קמ"א היג'ל, כשהס פשוטים, יש צהס ו' יודין, ומלרף עמהס י'
דשס יה' שס של שבת, המה ח' יודין ג'י ב"ל מנמ"ל ועס כללות ח' השמות ג'י נח"ל.
יהוה יהוה יהוה יהוה אהיה אהיה אהיה יהוה

כוונת מים:

ומטוין ש"נח"ל" עס כללותו וכללות כללותו הרי מים.

יהוה יהוה מעפן יה ארזי אל אלהים מעפן.
יש צהס ו' יודין ג'י מ"י של צמים, ועס ב' שמוט אהיה יהו ג'י מ"ב, הרי מ"ב של צמים.

גס יכוין כי ו' שמוט אלו ג'י תתמ"ט, ועס שס קמ"א, ג'י אל"ף. והמה אלף עלמטין של
אורות היוצאים מהצניה, יכוין לקבל הארה מהס.

כוונת העליה מהטבילה:

כשעולה מהטבילה יאמר [כשהוא בתוך המים ובצד שאין נכנסים בני אדם]:

אם תשיב משבת רגליך וכו'.

יכוין לשמוט עסמ"ב קס"א קמ"ג קמ"א, ויה, ג'י שצ"מ.

יוד הדי ויו הדי אלקף הדי יוד הדי
יוד הדי ואו הדי אלקף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלקף הדי יוד הדי
יוד הדי וו הדי, ועס יד

ג'י שבת.